

Nieuwsbrief nummer 04 - 2012

W.T.C. "De Doortrappers" Langenboom

www.doortrappers.nl

Berichten van het bestuur:

Ledental:

 We kunnen weer een nieuwe Doortrap(ster) verwelkomen. Deze keer valt de beurt aan Anni Huvenaars, inderdaad de zus van.... en de schoonzus van... Anni van harte welkom bij de club heel veel plezier en je bent nu het 89-ste lid van de vereniging.

Belangrijke data:

 7-8-9 sept. Fietsweekend Margraten.

Mag ik mij even voorstellen:

Hallo allemaal, mag ik mij even voorstellen, mijn naam is Willem Kroon. Ook mij is gevraagd wat vragen te beantwoorden om zo jullie te laten zien en horen wie ik ben. Enkele van jullie kennen me wellicht nog van onze ontmoeting tijdens de opening van het wiel-

seizoen begin dit jaar, bij Libre.

Ik ben 29 jaar oud en woon (nog) thuis bij mijn Pa in Mill. Geboren ben ik in Cuijk maar al vrij snel daarna zijn wij verhuisd, eerst naar St.Hubert en daarna naar Mill. Tijdens mijn studie in Tilburg heb ik daar nog een aantal jaren als student op kamers gewoond. Daarna toch weer terug gekeerd naar Mill. Als ik nog wat vrije tijd heb ga ik graag naar mijn vriendin Linda in Panningen.

Na de basisschool ben met mijn opleiding begonnen aan de Havo in Stevensbeek, vervolgens HEAO Commerciële Economie in Arnhem (HAN) en daarna Master Strategisch Management aan de universiteit van Tilburg tenslotte nog diverse (interne) opleidingen fietstechnicus (Innovam, EBSC). Van thuis uit heb ik verder redelijk wat technische achtergrond meegekregen. Mijn vader heeft zich gespecialiseerd in vering voor motorfietsen.

In mei 2011 ben ik gestart met een fietsenspecialzaak, eerst aan het Meulenveldt en sinds enige tijd ben ik gevestigd aan de Markt in Mill.

Van jongs af aan hebben mijn kleine broertje, inmiddels van 193 cm, en ik altijd veel rond gecross op mountainbike-jes, wanneer onze ouders voor het werk ieder weekend motorcross wedstrijden bezochten. Toen ik zelf ben gaan motorcrossen heb ik veel ge-mountainbiked voor het conditionele deel, het mountainbiken heeft veel raakvlakken met het crossen en het is natuurlijk gewoon super leuk om te doen. Weer later heeft dit geleid tot de behoefte iets meer kilo-

eters te maken maar dan op de weg. Die ervaringen kan ik nu gebruiken tijdens mijn werk.

De Doortrappers kende ik als vereniging al wat langer, maar met het starten van mijn bedrijf ben ik in aanraking gekomen met Grad van Bommel, die stuurde vervolgens Henk Hofman op pad en zo is het balletje gaan rollen. Sinds eind november 2011 ben ik nu lid van "De Doortappers", nog wel kort maar mijn eerste indruk is een gezellige club met veel fanatieke wielersfanaten, waar ieder (oud of jong, ervaren of beginner) zijn weg kan vinden. Het is voor mij nog wel even zoeken maar ik denk dat qua km's die ik echt fiets, op dit moment het best in de B-groep pas. De A-groep gaat net wat te hard, vooral als de afstand wat langer wordt, dan mis ik nog wel een stukje conditie door een te weinig aan gemaakte km's maar dat zal nog wel verbeteren. Ik hoop jullie ook eens in de zaak te ontmoeten.

Groetjes, Willem Kroon

Fietstocht Santiago mei 2012.

Alweer een paar weken thuis van de fietstocht naar Santiago. Steeds weer komen meer en nieuwe herinneringen naar boven.

Zeker als je weer zit te kijken in de foto's, als je de film nog eens afspeelt op je pc, of als je zit te lezen in je dagboek. Zelfs als je zit te kijken naar de Tour de France. Want aankomst/starplaatsen als San Quentin, Rouen, Tournai en straks op het einde Chartres en Bonneville zijn plaatsen die door ons ook zijn aangedaan als overnachtings- en pauzeplaatsen op onze tocht. Toen al rijkelijk versiert met gele truien, enorme fietsen als kunstwerken.

Het was onvergetelijk en om te spreken met de woorden van Ser van Strijp: De maand mei 2012 zullen we nooit meer vergeten. Blijft ons altijd bij. Een prachtervaring. Henk Hofman heeft mij gevraagd een stukje te schrijven. Een reisverslag is ondoenlijk. Een sfeerimpressie, meer niet. Het begint allemaal met de overweldigende verrassing dat een 15-tal Doortrappers die op woensdag 2 mei in de Vezelstraat staan om ons op ons eerste deel van de tocht te begeleiden. We waren met zijn vieren (Jan Janssen, Ser van Strijp, Antoon Gerrits en ik) compleet verrast, maar we vonden het fantastisch.

Een minder mooi moment was het vertrek van Jan Janssen in San Quentin (Noord-Frankrijk) vanwege de problemen met zijn hart. We begonnen elkaar na 3 dagen echt beter te kennen en dan moet er een naar huis. We waren met zijn 3-en een paar dagen van de rol.

Nieuwsbrief nummer 04 - 2012 W.T.C. "De Doortrappers" Langenboom

Een ander markant moment was het vergezicht 12-15 km van Chartres. Je ziet dan alleen de kathedraal van Chartres boven het landschap uitsteken alsof hij helemaal alleen op een berg staat met niets er rondom heen.

Kom je korter bij dan staat de kathedraal daar statig op een berg als het hoogste punt van een enorme stad. Of de ontmoetingen met de mensen: de 2 echtparen uit Uden en Tilburg, gestart in Chartres; op weg naar Santiago en daarna door naar ...Torma in de buurt van Coimbra in Portugal. Vlakbij de de Portugese woonplaats van Ser. Later zou een van de echtparen terug moeten naar huis vanwege een valpartij. En als we in Portugal zijn, ontmoetten we daar per toeval de mensen uit Torma waar deze Udenaren naar op pad waren.

Of de Lange Jan uit Venray, die in zijn eentje de tocht naar Santiago maakte als eerbetoon aan zijn pas overleden zus. De Argentijnen met hun prachtige humeur, hun speciaal voor deze gelegenheid gemaakte tenues om hiermee reclame te maken voor hun Patagonie in Argentinië. De 2 jonge Belgen, tieners, die elkaar tijdens deze tocht hadden leren kennen en die niet eerder dan op dinsdag na Pinkste

ren in Santiago mochten zijn, want dan "wachtte mijne papa daar en zou ons komen ophalen...".

De prachtige landschappen waardoor we zijn gefietst. Over routes die nagenoeg autovrij waren, door het prachtige, zeker niet vlakke Noord-Franse landschap (Ser kan er over meepraten, de heuveltjes hielden niet op), over de Franse kuststreek ten noorden van Arcachon, waar we op een avond aan het strand "de son in de see sagen sakkem...", Het vlakke Les Landes en de gemene aanloop naar de Pyreneeën, de venijnige klimmen van dezelfde Pyreneeën (de Roncevaupas van 27 km) en het prachtige landschap van Noord-Spanje, met het Castiliaans gebergte en zijn prachtige steden als Pamplona, Logrones, Burgos, Leon

en tenslotte Santiago. Allemaal voorzien van de mooiste kathedralen.

De verwondering in de Pyreneeën:

In St. Jean du Pied de Port dacht ik echt dat we beland waren in Valkenburg, daags voor het Wereldkampioenschap. Maar dan geen wielrennen, maar rugzakwandelen en bepaalde toerfietskampioenschappen. Het krioelde er van de pelgrims die te voet of per fiets aan het begin of halverwege op de pelgrimsroute hier waren neergestreken. Daar word je pas duidelijk wat de camino (want zo wordt hij daar genoemd) in houdt. Dagelijks HONDERDEN, misschien wel duizenden, lopers en fietsers op weg naar dat ene doel: Santiago. En wij 3-en werden daar een onderdeel van. Wij gingen mee in de ban van dit fenomeen; wij overnachtten ook in refuges, met soms 6 slaapplekken, maar ook in refuges met meer dan 100 slaapplekken in een zaaltje; wij nuttigden 's-middags ook het pelgrimsmaal wat in elk dorp en elke stad werd geserveerd; wij stonden ook stil bij het Cruz de Fer boven op de Passa de Poie en legden daar iets dierbaars neer. Van onze eerste reactie, terecht

zijn gekomen in een groot toeristisch spektakel, werden we gaandeweg toch gevangen door het pelgrims idee/ het pelgrimsgevoel.

In Santiago aangekomen besef je dat het er op zit, we halen onze oorkonde in het Latijn op, bezoeken de kathedraal, omhelzen de "heilige" Jacobus (die overigens in zijn leven niet zo'n "heilig" boontje was), we bezoeken de pelgrimsmis en kijken naar het enorme wierookvat wat door de kerk wordt gezwaard (niets meer of minder dan een toeristische attractie) en beseffen dat het erop zit. Dat we iets gepresteerd hebben, waar we nog lang over kunnen en mogen napraten. En beseffen ook dat we geluksvogels zijn geweest om dit te mogen doen. Dat het thuisfront je de kans heeft gegeven om een maand van huis te zijn en te gaan fietsen. En, zoals mijn zus voorin mijn dagboek schreef:

Geluk moet je onderweg zoeken en niet aan het einde van de weg,
want daar is de reis afgelopen!!
.....waar is.

Henk de Klein

Parijs-Roubaix:

Een bijdrage van: Eric Schel & Jos Bongers

Je kunt je ze vast nog allemaal wel herinneren, de beelden van Roger de Vlaeminck, Johan Museeuw en Tom Boonen, met vier vingers omhoog over de streep. Kuipertje met het wiel in de hand op 'de Pavé de Hem'. De winst van Servais Knaben, helemaal onder de modder, enz. enz. Daarom spookte het al jaren in onze hoofden om toch ook een keer een bezoekje te brengen aan 'de hel van het noorden' en aangezien de tocht maar een keer in de twee jaar wordt georganiseerd door Veloclub de Roubaix, moest

het er dit jaar toch een keer van komen. Dus er moesten andere wielen met meer spaken worden aangeschaft, bredere banden, een dikker stuurlint, een maat kleinere handschoentjes. Tellers moesten vastgezet worden. Onderdelen als reservebanden, losse boutjes, zadelklemmetje, tyraps, tape, losse kettingbrakken, plakspul, stukjes oude buitenband, een gereedschapsetje, het moest allemaal mee in de zadeltas.

Zondag 10 juni was voor ons, Eric en Jos (oftewel Vino en Cipo) en nog 2200 wielrenners de grote dag. De weersvooruitzichten waren ronduit slecht: het zou bijna de hele dag regen! Toen we s' morgens aan de start stonden was de lucht weliswaar grijs, maar het was gelukkig droog. Na het fraaie framebordje te hebben gemonteerd en de banden op de juiste spanning gebracht te hebben, konden we van start en het viel ons al meteen op dat er een speciale sfeer hing: iedereen had maar een doel en dat was de Velodrome halen in Roubaix.

Dus met goede moed trappend door het mooi glooiende vooroorlogse Franse landschap, wachtend op de eerste kasseienstroken (ook wel Pavés genoemd in het Frans). De staat ervan wordt aangeduid met sterren van 1 tot en met 5. Hoe meer sterren hoe slechter de Pavé. Het zijn er 32 met een totale lengte van 53 km in de gehele rit van 210 km. Lekker los bollend naderen we de eerste Pavé genaamd Stablinsky. Nou dat was wel effe wennen. Je rammelde bijna uit elkaar! En op die eerste strook werd meteen duidelijk dat als je iets niet goed vast had gezet je dat ook meteen kwijt was. De Pavé lag bezaaid met tellers, bidons, bananen, bidonhouders, pompjes.

Al snel volgde de Pavés zich achter elkaar op. We hadden wel in de gaten dat je er zo hard als het kan overheen moest: op het grote blad voor en gewoon op de macht erover ragen en de handjes los op het stuur. Op het einde van elke Pavé zat je er dan ook letterlijk doorheen, maar elke keer wel weer een kick. Het beste ging het als je in de midden van de Pavé over de hoge kant rijdt. Je moet het

eigenlijk zo zien als een karrenpad met 2 diepe wielsporen. Maar er moest ook worden ingehaald. Nou dan lieten we de fiets in de geul stuiten en door rammen, fietser voorbij, en weer proberen op de hoge rand te komen. Als dat niet lukte probeerden we snelheid te maken over het zandstrookje ernaast om weer met snelheid op de Pavé te komen. Het is eigenlijk gewoon mountainbiken met een racefiets.

Na flink genoten te hebben van verschillen Pavés naderen we de mijnstreek van Wallers Arenberg. Van afstand zien we al de oude mijnfabrieken met z'n stalen torens, wat inhoudt dat we zo bij het beruchte bos van Wallers zijn dat wordt aangeduid met 5 sterren. Nou dat is echt wel zo! Volgens kenners heeft Napoleon hier keien gelost, alleen de stratenmaker is niet op komen dagen. Wij gingen daar niet harder dan 18 km. per uur. En dan moet je weten dat de profs daar met 35 tot 40 km. per uur rijden. Petje af hoor.

Je zag onderweg ook veel rijders met stukken, zoals kettingen doormidden, derailleur afgebroken, kapotte wielen, lekke banden, en wij kwamen er ook niet onder uit met 2 maal een stootlek. Maar iedereen hielp elkaar om toch weer verder te kunnen om uiteindelijk de Velodrome te halen. De sfeer was geweldig!

Aan de einde van de middag werd het weer slechter, met als gevolg dat de laatste Pavés (du Carrefour de l'Arbre, Pavé de Gruson en Pavé de Hem) nat waren. Dat is ook een hele belevenis, het wordt in een keer spekglad! Geluk hadden we dan ook dat de regen niet doorzette.

En als we dan op het einde van de dag het bord Roubaix voorbij rijden begint het toch te kriebelen en zijn de pijn in zitvlak, polsen, armen en benen, handen en voeten ineens vergeten. Zouden wij dan toch een keer die bekende wielbaan oprijden waar vele beroemdheden ons voor gingen? En dan is ineens daar het bekende bochtje naar rechts en ja hoor we zijn er! Armen omhoog. Yes! Jongens wat is dit prachtig, om hier rond te fietsen op die legendarische wielbaan van Roubaix. Kippenvel. Schitterend, wat een ervaring. We hebben nog 2 rondjes extra gedaan!

En de befaamde betonnen douches waren ook weer een geweldige ervaring. Aan het kettinkje trekken voor water, met de koperen naamplaatjes op de betonnen kleedhokmuurtjes, met de namen van de vainqueurs daarop, zoals Moser, Boonen, Museeuw, Janssen, Raas, Kuiper, Coppi, Ballerini, Knaven, De Vlaeminck, Van Petegem, Cancellara. En niet te vergeten Vino en Cipo ....., maar die naamplaatjes ontbreken nog.

En toch nog wat vergeten!!!!

"Onze Bad-eendjes"

Mag ik mij even voorstellen ?:

Ik wil mij ook graag even voorstellen Eric Nabuurs is de naam en al geruime tijd gehuwd met Marga van Sambeek en al een hele tijd woonachtig in Langenboom.

Wij hebben samen 2 kinderen, Mees van 11 jaar en Sil van 9

jaar. Na mijn middelbare school ben ik via het HBO, bedrijfskunde gaan studeren en daarna nog diverse vakgerelateerde opleidingen gevolgd.

Ik ben al lang in het uitzenden van internationale tijdelijke medewerkers werkzaam en sinds een paar jaar ondernemer in deze branche. Vorig jaar heb ik de training Lean expert Green Belt gevolgd voor mijn werk. Dit jaar geen opleiding voor mij maar in 2013 zeker weer studeren.

Als klein menneke heb ik al veel gefietst. In Mill deden we dan een rondje om Aldendriel. Ook al lid van de Doortrappers geweest. In die tijd kwamen we bij elkaar in de winkel van Theo van de Wiel. Toen flink moeten sparen voor een echte Jan Janssen. 'Tour de France:'. Plakboeken vol met de Kneet of met Peter Winnen. Dagenlang voor de tv met ons pa.

Daarna de interesse verloren in het fietsen maar sinds augustus 2011 door Chris van Sambeek weer aan het fietsen gegaan. Ik kan redelijk meekomen met de B-groep en hoop volgend seizoen aan te sluiten bij de A-groep. In september gaan we met een groepje naar Oostenrijk en fietsen daar over de Alpen naar Italië. Daar heb ik enorm veel zin in. Ik verbaas me over de fanatieke fietsers. Wat een grote groep actieve leden. Erg leuk. In de B-groep hebben we veel aan de hulp van de ervaren renners zoals Frans van Kempen of Jan Cornelissen en natuurlijk Wim Wijdeven niet te vergeten. Dat maakt het erg leuk. Jammer dat Theo van de Hei door een blessure nu wat langer op non actief staat. Verwachtingen? Leuk trappen en sportief bezig zijn samen is enorm leuk. Ik heb er nu spijt van dat ik niet door gefietst heb vroeger. Ik hoop dat we nog lang samen plezier mogen hebben.

Ik merk wel dat er wat onrust is of je nou in de B-groep of de A-groep of de C-groep fietst. Ik denk dat de tijd dit wel oplost. Als mensen harder gaan koersen komt de verdeling vanzelf. Als iedereen in zijn waarde geaccepteerd en gewaardeerd wordt dan komt het wel goed. Denk ik....

Groetjes, Eric Nabuurs

Actie's van onze sponsors:

Regelmatig bieden onze sponsors interessante voordeeltjes aan. Speciaal gericht aan leden van De Doortrappers. Als je daar voor in aanmerking wil komen en tevens op de hoogte gehouden wil worden, is het verstandig je aan te melden met je e-mailadres bij die sponsors. Kijk even op de website van ze hoe je aan te melden.

Jarigen in de maanden juli en augustus:

- 😊 04 juli Jan Hendriks
- 😊 05 juli Hein Roeffen
- 😊 08 juli Eric Nabuurs
- 😊 09 juli Ronnie Verbeek
- 😊 10 juli Toon Janssen
- 😊 12 juli Albert Straatman
- 😊 14 juli Bas Berents
- 😊 22 juli Maarten Toenders
- 😊 25 juli Willem Kroon
- 😊 27 juli Jeroen Cornelissen
- 😊 29 juli William Jans
- 😊 04 aug Hugo van Schayik (Abraham)
- 😊 08 aug Grad van Bommel
- 😊 13 aug Noud Ariëns
- 😊 19 aug Leon Claessens
- 😊 20 aug Geert Bongers (Abraham)
- 😊 25 aug Leo van Eijbergen
- 😊 26 aug Erik Otten
- 😊 31 aug Sander Hendriks

Namens ons allen van harte gefeliciteerd.

Vakantie:

Tenslotte wensen we jullie allen, familie, vrienden, kennissen een welverdiende vakantie toe, mooi weer, veel plezier en vooral veel rust.

Geniet van ieder moment het gaat razend snel en keert nooit weerom.